

Вѣтърътъ чулъ всичко. Той казалъ: — „И азъ искамъ да видя, какво ще стане“.

Казалъ това той и блъсналъ вратата. Промъкнала се котката, която донесла нейния гелѣмъ трионъ.

— „Ахъ! Ахъ!“ пищѣла мишката. „Не искамъ да ми рѣжете опашката, защото боли!“

— „Не бой се, мишчице, не боли. Бжди спокойна!“ отговорила котката и се заловила на работа.

Ала мишката не стояла мирна: мѣтала се насамъ-нататъкъ и пищѣла. Дочуло това кучето и влѣзло.

— „Запрѣтено е да се нарушава нощната тишина!“ важно излаяло то и, безъ да види, понеже било тъмно, блъснало съ кракъ капана. Вратата на капана се отворила, мишката избѣгала, котката подиръ мишката, кукумявката подиръ котката, а кучето подиръ всички — чакъ до мишата дупка. А мишката като вѣтъръ се мушнала въ дупката си и се спасила.

М. А.

## Май ще дойде!

„Май ще дойде!“  
Птичкитѣ намъ пѣятъ,  
Въ ранна утринъ  
Вити пѣсни лѣятъ.

„Май ще дойде!“  
Весели орача;  
Бй-ще жѣтва,  
Бй ще му погача.

„Май ще дойде!“  
Намъ цвѣтята думатъ  
Низъ градини  
И въ поля, що клюматъ.

Що погача!  
— Пълни му хамбари,  
Злато жито, —  
Радости съ товари.

„Май ще дойде!“  
Се кавалъ обажда,  
Нова жѣтва  
Се въ полето ражда.

„Май ще дойде!“  
Всичко тѣмъ приглася,  
Блѣе стадо,  
Тази вѣсть разнася.

Цв. Парашкевовъ.